

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207707455280/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

- Som Verdens Læbe før saa høit beundred,
 Skal nogen blegne for mit strenge Blik.
 Alt skal hun gennemgaae, fra Trin til Trin,
 Ja lære kjende selv den mørke Død;
 Thi først i Døden det sig vise vil,
 Om hun er værdig til en evig Lykke,
 Om Alt hun tabe kan, for Alt at vinde.
- AMOR. Men jeg den Hulde styrke vil i Prøven:
 Den halve Vægt, som hendes Skulder tynger,
 Den halve Sorg for Psyche vil jeg bære.
- VENUS. Vel veed jeg, at din Magt har hende frelst,
 Da hun fortvivlet styrted sig i Floden,
 Og Nympherne af Bølgen bende drog;
 Men først naar Underverden Psyche fængsler,
 Vil Lænken løses, som dig selv nu binder;
 Vil atter Magt du faae, til frem at træde
 I jordisk Form for Dødeliges Blik.
- AMOR. Men usøt hendes Vei jeg tør omsvæve,
 Og nære Haabets Gnist, at ei den slukkes.
- EN HEROLD træder ind.
 For Slottets Port, o Venus, Psyche staaer,
 Og dig begjærer hun at faae itale.
- VENUS. Før hende frem!
- HEROLDEN hørt.
 Her knæler jeg for dig!
- AMOR. Vær ikke haard mod Psyche, skaan den Hulde!
- VENUS. Din Bøn jeg agter ei. Men fly, o Amor!
 Din Hustru kommer, hvem du ei tør møde.
- AMOR. Ja, lad mig flye! thi ei mit Hjerter bærer,
 At see ydmyget Den, jeg elsker høit.
- Bort.
- VENUS. Forsaml Jer, o Nympher, om min Throne!
 NYMPHERNE nærme sig og stille sig paa begge Sider af VENUS, medens PSYCHE løres ind.

SJETTE SCENE

VENUS og PSYCHE.

- VENUS. Nærm dig, o Psyche!
- PSYCHE træder skjælvende frem med udslaaet Haar, og knæler foran Thronen.
- PSYCHE. Venus! himmelske
 Og høie Herskerinde! Skjønheds Dronning!
 Hvem Havet fødte og hvem Jorden ærer,
 Hvis Lov boer paa de Dødeliges Læber:
 O, hør dit Øre naadigt til min Bøn!
 Saa jeg er skjønt i dine Øine, Psyche,
 Og himmelsk paa din Læbe — du, hvemt Alle